

**Pr. Eugen Drăgoi,
Parohia „Înălțarea Domnului“, Galați**

METOCURILE DIN GALAȚI ALE SCHITULUI ROMÂNESC PRODRUMU. DOCUMENTE INEDITE *

***Abstract:** From the second half of the nineteenth century, the Prodromu Romanian Hermitage at Mount Athos bought or built several dwellings in Galați, a city in Lower Moldova, located on the Danube, for the needs of the monastic settlement in the relationship with Romania and in support of the pilgrims who went to the Holy Land and Mount Athos. The history of these methods was tumultuous and their administration, over time, rather difficult, despite their usefulness. The involvement of the Lower Danube Diocese and its hierarchs in maintaining the viability and correct management of the Prodromal succursal monasteries in Galati proved to be necessary, effective and saving.*

***Keywords:** Romanian Hermitage Prodromu, Succursal monastery, Galați, Lower Danube Episcopate, real estate, tenants.*

Situat în estul Peninsulei Calcidice (Grecia), schitul românesc „Prodromu“¹ din Sfântul Munte Athos și-a început existența în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Prin osârdia ieroschimonahilor Nifon

---

* Prezentul studiu reprezintă forma dezvoltată a materialelor reunite, publicate în revista „Dunărea de Jos“ a Centrului Cultural „Dunărea de Jos“ din Galați, în perioada aprilie-noiembrie 2014.

1. Date istorice despre Schitul Prodromul se pot găsi la: Arhim. Ioanichie BĂLAN, *Pelerinaj la Muntele Athos*, Editura Episcopiei Romanului, 1997, pp. 66-79; Arhim. Veniamin MICLE, *Manuscrisele românești de la Prodromul (Muntele Athos)*, Sfânta Mănăstire Bistrița, 1999, pp. 59-66; Pr. Radu TASCOVICI, *Schitul Prodromul*, în „Enciclopedia ortodoxiei românești“, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2010, pp. 52-53; Pr. Mihail-Simion SĂSĂUJAN, *Autonomia bisericească și națională a schitului chinovial Prodromu de la Muntele Athos (1870-1890). Documente*, Editura Basilica, București, 2016.

și Nectarie, călugări români cu metania la Mănăstirea Horaița (comuna Crăcăoani, județul Neamț), în anul 1852, cu sprijin material din Moldova și Țara Românească, începe construcția bisericii cu hramul *Botezul Domnului*, care se va sfinți la 21 mai 1866 de către arhiereul Isaia Vicol Dioclias (viitor episcop de Roman, 1873-1878). Puțini știu că din delegația oficială a Bisericii Ortodoxe Române la ceremonia de sfințire a schitului au făcut parte și *arhimandritul Ieronim Ștefănescu* (1832-1906), fratele mai mic al episcopului Melchisedec Ștefănescu, având funcția de arhimandrit de scaun la Dunărea de Jos (între anii 1864-1879)², și *ieromonahul Sofronie Vârnav* (1813-1868), între altele, ctitorul școlii publice din Nicorești, județul Galați³.

Cei peste 200 de pelerini, care au luat parte la sfințirea bisericii schitului, au făcut început pelerinajelor la acest chinoviu, aflat sub ascultarea Mănăstirii Lavra din „Grădina Maicii Domnului”, cum se mai numește Muntele Athos. Întrucât majoritatea pelerinilor români plecau către Sfântul Munte din schela Galaților, de unde luau corabia, s-a simțit nevoia unei case a schitului în orașul de pe Dunăre, unde viitorii proschiniți (cum se numesc cei care vizitează Sfântul Munte Athos) să poată petrece înainte de îmbarcarea către destinația dorită⁴.

Casa respectivă era necesară, cum se preciza în scrisoarea egumenului din iunie 1866, și

---

2. Despre arhim. Ieronim Ștefănescu vezi pr. Eugen DRĂGOI, *Ierarhi și preoți de seamă la Dunărea de Jos, 1864-1989*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, Galați, 1990, p. 76-77; Preot Ioan GOTCU, *Amintiri din viața marelui episcop Melchisedec*, ediție îngrijită, studiu introductiv și note de pr. Eugen Drăgoi, Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Galați, 2018, pp. 36-45.

3. Pr. Scarlat PORCESCU, „O ctitorie românească la Sfântul Munte Athos”, în revista *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, anul LXII, 1986, nr. 4, p. 89; republicare în *Români și Muntele Athos*, vol. II, Editura Lucman, București, 2007, p. 413; Pr. E. DRĂGOI, „Monahul Sofronie Vârnav, ctitor al primei școli din Nicorești”, în *Școala gălățeană*, nr. 201, ianuarie 2013, p. 20. În documentele oficiale privind autonomia Schitului Prodromu, când se amintește evenimentul sfințirii bisericii, sunt pomeniți doar episcopul Isaia Vicol și ierom. Sofronie, sau numai episcopul. A se vedea: Pr. M.-S. SĂSĂUJAN, *Autonomia bisericească și națională...*, p. 27, doc. 11; p. 442, doc. 106.

4. Dintr-o listă a documentelor Schitului Prodromu, întocmită în anul 1881, aflăm că la 11 ianuarie 1866 s-a cumpărat un metoc în Galați. Pr. M.-S. SĂSĂUJAN, *Autonomia bisericească și națională...*, p. 442, doc. 106. Credem că metocul este, de fapt, un loc (teren) pe care se va construi casa despre care facem vorbire în continuare.

„spre căutarea trebilor ci le avem în țară mai de neapărată nevoie, pentru ca să nu mai dăm îngreuieri altora, ci când va urma vreo neapărată nevoie ca să ne ducem în țară, în căsuța noastră să stăm“.

De aceea, la o lună de la sfințirea bisericii schitului, egumenul acestuia, ieroschimonahul Nifon a adresat o scrisoare episcopului Melchisedec Ștefănescu al Dunării de Jos, prin care îl ruga să îngăduie și să sprijine ridicarea unei case în Galați, pe locul cumpărat mai înainte. După ridicarea acesteia, obștea schitului urma să delege unul sau doi monahi care să locuiască în Galați, cu scopul de a sprijini legăturile chinoviului românesc de la Prodromu cu țările române; deși nu se menționează în corespondența respectivă, din documentele ulterioare reiese că un alt scop al locuinței din Galați era acela de a ajuta și îndruma pelerinii către Athos. Ierarhul de la Ismail avertizează asupra conduitei pe care trebuie să o aibă monahii delegați a locui în Galați.

Scrisoarea egumenului de la Schitul Prodromu lasă să se înțeleagă și faptul că episcopul Dunării de Jos a înlesnit reprezentanților acestui așezământ monahal strângerea de ajutoare pe teritoriul eparhiei sale, pentru ridicarea așezământului athonit, ceea ce corespunde realității⁵.

Marele episcop și cărturar Melchisedec Ștefănescu a venit în întâmpinarea solicitării și nevoilor schitului românesc din Muntele Athos⁶.

Casa-metoc a fost ridicată pe ulița Codreanu, situată, în 1929, la nr. 29⁷ (și în 1939 se afla tot la același număr)⁸, astăzi str. Eroilor. Un alt

5. Pr. E. DRĂGOI, „Aspecte ale vieții bisericești din Episcopia Dunării de Jos în anii 1864-1886“, în vol. *Monumente istorice și izvoare creștine*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, Galați, 1987, p. 276.

6. Mai târziu (în primăvara anului 1878), episcopul Dunării de Jos, alături de mitropolitul Iosif Naniescu al Moldovei și episcopul Atanasie Stoenescu al Râmnicului, a făcut parte din Comisia instituită de Sfântul Sinod pentru analizarea conflictului dintre chinoviul românesc și Marea Lavră. Vezi amănunte la Pr. M.-S. SĂSĂUJAN, *Autonomia bisericească și națională...*, pp. 36-39.

7. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 1, 4, 7.

8. Veniamin POCITAN, „Sfântul Munte al Athonului“, în *Români și Muntele Athos*, vol. II, Editura Lucman, București, 2007, p. 556. Strada purta numele comisului Grigore Codreanu, potrivit lui Paul PĂLTĂNEA, *Istoria orașului Galați de la origini până în 1918*, Editura Partener, Galați, 2008, p. 55, n. 8.

loc a fost cumpărat de părinții de la schitul românesc din Athos la 29 februarie 1868, după cum aflăm din lista documentelor trimise de reprezentantul Schitului Prodromu, monahul Ghedeon, înainte de vara anului 1881, Patriarhiei Ecumenice⁹.

Un alt document vădește preocuparea obștii monahale de la Prodromu de a atrage pelerinii români-basarabeni la schitul românesc, deoarece lipsindu-le informația despre existența acestuia, proșchiniții se duc la alte mănăstiri. Se simțea lipsa unui reprezentant al schitului athonit în Basarabia, care i-ar putea sfătui unde să meargă atunci când ajung în Sfântul Munte. Inospitalitatea unor mănăstiri athonite arătată pelerinilor români îi păgubește sufletește pe aceștia, pe lângă faptul că un astfel de pelerinaj este costisitor din punct de vedere material. Intuim că la metocul din Galați poposeau mulți pelerini, de vreme ce un singur monah nu mai putea face față afluxului către și dinspre Sfântul Munte. De aceea, primului reprezentant al chinoviului athonit la Galați, monahul Eftimie (Iftimie), i se alătură, în primăvara anului 1867, monahul Hristofor Ioan. Prin 1870, cel care îndruma pelerinii români în metocul gălățean era monahul Daniil.

În legătură cu metocul din Galați, înțelegem din exprimarea diminutivă a egumenului prodromit („facire *căsuții* cei din Galați”; „*mitocașul* din Galați”) că acesta, inițial, nu era o casă spațioasă, ci o clădire modestă, dar destul cât să poată locui în ea doi monahi reprezentanți permanenți ai schitului nostru de la Athos, precum și alți pelerini, cum lasă a se înțelege alte documente și mărturii¹⁰. În timp, construcției inițiale i se vor adăuga și alte camere, astfel că în 1929 metocul din str. Codreanu nr. 29 avea 10 camere cu sală¹¹.

---

9. Pr. M.-S. SĂSĂUJAN, *Autonomia bisericească și națională...*, p. 442.

10. La începutul anului 1870 monahul Ghelasie de la Schitul Prodromu din Sf. Munte Athos, aflat în vizită la mai multe mănăstiri din România și dorind să ajungă și la Kiev, solicită mijlocirea episcopului Melchisedec Ștefănescu al Dunării de Jos pentru a obține viza de la Consulatul rus. În așteptarea acesteia (care nu a putut fi acordată întrucât pașaportul monahului era expirat) părintele Ghelasie locuia în casele-metoc din Galați ale schitului. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 906/1870, f. 1.

11. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 7.

La metocul din Galați primeau găzduire nu numai călugări sau clerici, în trecere către sau dinspre Orient, ci și mireni, îndeosebi pelerini în Țara Sfântă sau la Muntele Athos. Astfel, în toamna anului 1871 poposesc la „părinții de la Metocul Sfântului Munte al Athonului“ din Galați Nicolae Sas din Galeș și Ana Dimitrie Pavel din Seliștea Sibiului, ardeleni care porniseră în pelerinaj către Palestina. Aici

„sunt povățuiți de părintele Daniil, pe care-l cunoscuseră probabil prin alți pelerini, cum și unde să se oprească în pelerinajul lor, ce trebuie să vadă, unde să se cazeze și alte lucruri folositoare pentru un pelerin care merge pentru prima oară la Ierusalim. Tot părintele Daniil îi ajută să găsească vapor pentru plecare, să scoată pașapoartele, să care bagajele până la vapor și tot el îi sfătuiește ca ajunși la Țarigrad să «conăcească la Mitocul Saraiului de la ruși», el cunoscând faptul că pelerinii erau primiți cu dragoste aici după tradiția mănăstirilor bizantine și că acolo era mai ușor de cazat“¹².

La începutul secolului al XX-lea, în mai multe spații în Galați aparținând chinoviului românesc de la Sfântul Munte Athos locuiau chiriași din orașul de la Dunăre. Construcțiile erau vechi, modeste, în parte insalubre, iar locatarii acestora, persoane cu venituri mici. Chiriile se încasau greu, iar banii strânși de reprezentanții din România ai Prodromului, de multe ori erau administrați deficitar.

Dintr-o scrisoare trimisă de Tribunalul din Galați, în iunie 1923 chiriașului I. Constantinides, care ocupa imobilul din str. Pantelimon, nr. 7, proprietatea Prodromului, referitoare la procedura de evacuare pentru neplata chiriei, reiese că

„Mănăstirea Prodromul de la Muntele Athos nu are alt procurator autorizat să administreze... proprietățile din Galați, str. Codreanu nr. 27 și 29, precum și cele din str. Pantelimon nr. 5, 7 și 9, decât pe ieromonahul Simion Ciumandra“¹³.

12. Pr. drd. Cristinel TRANDAFIR, „Comentariu la un manuscris inedit despre un pelerinaj efectuat la Locurile Sfinte în 1870, aflat la Biblioteca Sfântului Sinod“, în *Glasul Bisericii*, an. LXVII, nr. 4-6, aprilie-iunie 2008, p. 131. Este vorba de manuscrisul înregistrat sub nr. de inventar 5603/1960, cota II 224.

13. *Serviciul Județean al Arhivelor Naționale, Galați* (în continuare se abreviază *SJAN Galați*), Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 3. Simeon Ciumandra, originar din Moloviște (Macedonia) a viețuit la Schitul Darvari din București până în anul 1959, când acest așezământ monahal de-

Acest ieromonah, egumen al Schitului „Icoana” din București¹⁴, era recunoscut de către mitropolitul primat al Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea, conform unei scrisori din 12 ianuarie 1923¹⁵. O astfel de decizie survenea în urma tulburărilor provocate de fostul stareț al Prodromului, pentru care Sfântul Sinod a fost nevoit să ia măsuri severe. Este vorba de ieroschimonahul Anichit Dumitrescu, originar din Tutova – Bârlad. Într-o adresă trimisă la 15 ianuarie 1923 proto-singhelului Simeon Ciumandra, conducător al Schitului „Icoana” din București, se arăta:

„Sfântul Sinod, în ședința sa din 23 noiembrie/6 decembrie 1922, a constatat că numitul Anichit nu mai poate fi considerat ca stareț legal al Schitului Prodromul, iar în urma purtării sale necanonice a devenit nevrednic a mai fi suferit în rândurile cinului monahal. Astfel, n-are nici un drept a dispune nicio chestiune ce privește vreo parte din averea Prodromului de pe teritoriul României.

Totodată Sfântul Sinod a emis (delegat, n. ns.) din sânul său pe Prea Sfinția Sa, episcopul Visarion Puiu al Argeșului, ca însoțit de un delegat al onor(atului) Minister de Culte să iasă la fața locului în Athos și, făcând cercetare asupra situațiunei de acolo, să propuie soluții pentru restabilirea ordinii; iar până atunci a luat măsuri să se sisteze imediat orice ajutor de la statul român și orice dispoziție în averea de pe teritoriul Regatului român adunată din mijloacele Regatului”¹⁶.

Peste o săptămână (13 decembrie 1922), mitropolitul primat Miron Cristea comunica episcopului Visarion hotărârea sinodală, scriindu-i, între altele, că starea scandaloasă de la Prodromu

„este pentru înalta cărmuire bisericească din regat cu atât mai neplăcută cu cât neorânduile și certurile din schitul românesc sunt apte nu numai a păgubi interesele duhovnicești și materiale ale schitului, ci a com-

---

vine biserică de mir. A se vedea Adina BERCIU-DRĂGHICESCU, Maria PETRE, *Școli și biserici românești din Peninsula Balcanică. Documente (1864-1948)*, vol. 1, Editura Universității din București, București, 2004, p. 637.

14. Este vorba de metocul Cimitirul Icoanei din București. Vezi Pr. M.-S. SĂSĂU-JAN, *Autonomia bisericească și națională...*, p. 310.

15. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 4.

16. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 4.

promite vaza și reputația românilor peste tot în fața celorlalte națiuni de aceeași credință cu noi“

și-i comunica oficial episcopului Argeșului că Sfântul Sinod al Bisericii Autocefale Române l-a delegat să meargă la fața locului, însoțit de un delegat al Ministerului Cultelor,

„pe de o parte voind a cunoaște adevărata stare a lucrurilor, iar pe de altă parte, în scopul de a sfătui pe cuvioșii monahi din întreg soborul Schitului Prodromu să contribuie la restabilirea ordinii, a disciplinei monahale și a legalității“¹⁷.

Nu știm din ce motive episcopul Visarion Puiu n-a dat curs unei astfel de hotărâri¹⁸.

Noul egumen al Prodromului, ieromonahul Hrisostom Apostolache, își exercita drepturile apărând proprietățile din țară ale schitului atonit. Astfel, prin procura din 5 februarie 1922, împuternicea pe învățătorul Grigore S. Agarici, din Galați, str. Războieni nr. 30, să-l reprezinte „înaintea oricărei instanțe judecătorești ori administrative“, având dreptul de a apăra toate interesele schitului de la Athos¹⁹. La rândul său, ieromonahul Simeon Ciumandra dădea puteri depline aceluiași G. S. Agarici „să administreze imobilele ce are mănăstirea noastră în orașul Galați, str. Codreanu nr. 27 și 29, precum și cele din str. Pantelimon nr. 5, 7 și 9“²⁰.

Prin această măsură, împuternicirea dată „ieromonahului Visarion de la Episcopia din Galați a încetat cu totul“, după cum se specifică într-o notificare din iunie 1922²¹. Așadar, arhimandritul Visarion Nicolau, slujitor la Catedrala Episcopală din Galați, care fusese

---

17. Dumitru STAVARACHE, Ion NEGOESCU, *Mitropolitul Visarion Puiu. Relațiile cu biserici din Athos. Documente, 1905-1957*, Târgoviște, 2008, pp. 127-128

18. D. STAVARACHE, I. NEGOESCU, *Mitropolitul Visarion Puiu...*, pp. 129-135.

19. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 12. Câteva date despre învățătorul Grigore Agarici vezi la Constantin CLIT, „Școală și cultură de la începuturi până în 1942“, în *Monitorul de Vaslui*, 8 iulie 2014. <http://www.monitoruldevaslui.ro/2014/07/scoala-si-cultura-de-la-inceputuri-pana-la-1942.html>

20. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 13, scrisoare din iulie 1922.

21. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 70/1923, f. 4.

împuternicit în anul 1926 să reprezinte interesele schitului românesc de la Athos²², a mai avut anterior anului 1922 o procură similară. În aceeași notificare amintită mai înainte se mai arăta că în anul 1922 nu se mai pot face contracte de închiriere decât „pentru un termen de un an, deoarece de la 23 aprilie 1923 Mănăstirea Prodromu va construi clădiri noi”²³. Nu avem cunoștință ca un astfel de proiect, referitor la construirea de noi case de către Schitul Prodromu în Galați, să fi devenit realitate.

Pentru a înlătura speculațiile în cadrul litigiilor legate de posesiunile din țară ale Prodromului care se făceau de către unii avocați, invocându-se absența unei precizări legate de statutul juridic al schitului românesc de la Muntele Athos, se iau măsurile convenite. În acest sens, potrivit *Certificatului nr. 3883* din 3 octombrie 1922, eliberat de Mitropolia Ungrovlahiei, și care s-a trimis eparhiilor din țară unde Prodromu avea terenuri sau case, Schitul Prodromu

„este biserică națională în afara granițelor statului politic român. Numitul schit se află în legătură canonică cu Sf. Mitropolie a Ungrovlahiei, iar de la stat primește o subvenție anuală de 12.000 lei”²⁴.

Ministerul Cultelor și Artelor certifica anterior, la 31 august 1922, că

„Schitul chinovial românesc Prodromul din Sf. Munte Athos, peninsula Chalcidică, este o comunitate religioasă românească, recunoscută de stat ca persoană morală și juridică și se află sub controlul organelor religioase și politice din țară”²⁵.

Nu cunoaștem motivele pentru care egumenul de la Prodromu își schimbă opțiunea legată de împuternicitul său gălățean. La începutul anului 1923 ieromonahul Hrisostom Apostolache dădea

---

22. Pr. E. DRĂGOI, „Acareturile din Galați ale schitului românesc Prodromu (III)”, în *Dunărea de Jos*, nr. 148, iunie, 2014, pp. 36-37.

23. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 70/1923, f. 4.

24. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 6.

25. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, secț. I, Judecătorești, dosar nr. 69/1923, f. 7.

„depline puteri domnului Constantin Mitescu, avocat din Galați, ca în persoană sau asistat de vreun alt domn avocat să mă reprezinte înaintea tuturor autorităților administrative și judecătorești din țară”²⁶.

Prin intervenția fermă a acestui avocat, câțiva chiriași rău platnici, în urma proceselor intentate, vor fi evacuați de către portărei. Ne referim, între altele, la cazul lui Panait Setanidis²⁷ și Lazăr Triecanidis²⁸, ambii chiriași ai locuinței din str. Pantelimon nr. 7.

În vara anului 1929, Consiliul Central Bisericesc inițiază unele măsuri pentru a pune rânduială în această chestiune. Dintr-o adresă a acestui organism central bisericesc trimisă Episcopiei Dunării de Jos aflăm că averile din România ale Schitului Prodromu „sunt administrate de călugări veniți de la acest schit, fără a avea procură în regulă, și fără a fi confirmați de Sfântul Sinod”, iar aceste averi „sunt rău administrate”²⁹.

La o cercetare făcută de către inspectorul general al Consiliul Central Bisericesc, împreună cu un delegat de la Ministerul Cultelor, s-a constatat că

„într-adevăr, aceste averi sunt în pericol de a fi risipite, deoarece călugării care le administrează n-au nici priceperea necesară și nici nu sunt măcar de bună credință în administrarea lor. Contabilitatea este în neregulă; sume mari de bani s-au încasat și s-au cheltuit fără a fi justificate. Pe piață au o mulțime de datorii și obligații față de diferite persoane civile, care se pretind că sprijină și îndrumează pe acești călugări”³⁰.

Din referatul inspectorului general al Consiliului Central Bisericesc rezultă că Schitul Prodromu avea în țară, în anul 1929, următoarele averi: *via „Buciumi”, în jud. Iași (6 ha); via „Zanea” din Galata, Iași (11*

26. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, sect. I, Judecătorești, dosar nr. 71/1923, f. 2.

27. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, sect. I, Judecătorești, dosar nr. 70/1923, f. 1.

28. *SJAN Galați*, Fond Tribunalul Județului Covurlui, sect. I, Judecătorești, dosar nr. 71/1923, f. 13-32.

29. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 1.

30. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 1.

ha, «împreună cu grădina de pomi, pădurea și terenul arabil»); *casele din Iași, str. Păcurari nr. 96; teren liber în Iași, str. Uzinei (1.000 mp); via „Țifești” din jud. Putna (4 și ½ ha); casele din Galați (asupra cărora vom oferi detalii mai jos); casele din Constanța, str. Ștefan cel Mare nr. 5 (închiriate); casele din București, str. Dichiu, nr. 7 (Cornoiu, închiriate) și 5 ha pământ arabil în jud. Orhei (Basarabia)*³¹. Valoarea totală a acestor averi, estimată cu 25 până la 30% mai puțin decât valoarea reală a cursului zilei era de 7.089.750 de lei; în mod real însă toate aceste averi produceau doar 841.000 de lei anual³².

*„Schitul Prodrom a mai avut și alte averi la noi în țară, în afară de cele arătate mai sus – adăuga inspectorul bisericesc. Așa a avut o casă mare în Constanța, care astăzi ar valora cel puțin 5 milioane (de) lei, dar care a fost vândută nu știu cum și nu știu de cine; de asemenea, a mai avut avere în Techirghiol, în Medjidia (Medgidia, n. ns.), în Iași și în Străoanele de Sus – Putna, care au dispărut din proprietatea Schitului Prodrom, fie prin vânzare, fie prin rea administrație”*³³.

În adresa amintită mai sus se arăta că în Eparhia de la Galați, Schitul Prodromu are mai multe corpuri de case, „în str. Codreanu, nr. 27 și 29 și în str. Pantelimon (astăzi strada Pieței, n. ns.), nr. 5, 7 și 9 cari sunt închiriate și produc o chirie totală de lei 185.000”. Se cerea ca prin Consiliul Eparhial „să se aplice cu toată strictețea atât dispozițiile Legii speciale din 1924, cât și ale Sfântului Sinod din 14 mai 1925”³⁴.

31. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 4 r-v.*

32. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 4 v.*

33. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 4 v.*

34. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 1. Legea nr. 2694 din 4 august 1924 prevedea: „Pe teritoriul Statului Român nu pot exista așezăminte călugărești române, aparținând Bisericii Creștine Ortodoxe care să fie conduse și a căror avere să fie administrată de mireni și călugări numiți de autorități bisericești de dinafară de țară, fără a avea aprobarea chiriarhului respectiv din țară și fără a fi recunoscuți de Ministerul Cultelor, sub al căror control vor sta și cărora vor trebui să prezinte anual inventarul averii lor din regatul României și gestiunea financiară”. Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 2.*

Consiliul Eparhial al Episcopiei Dunării de Jos delegă pe preotul Constantin Andrei, consilier economic al eparhiei, să investigheze situația caselor din Galați, aparținând Schitului românesc de la Athos, precum și realitatea în legătură cu sumele încasate din chirii. În urma vizitei făcute la fața locului, preotul Andrei comunica chiriarhului Dunării de Jos, episcopul Cosma Petrovici, următoarea situație:

„În general, casele sunt dărăpănate, în afară de cea de la nr. 27 din str. Codreanu și nr. 9 din str. Pantelimon. Socotim că în momentul când Serviciul Sanitar al municipiului ar vizita aceste case, ar opina negreșit pentru dărâmarea lor, având în vedere că sunt situate aproape în centrul orașului”³⁵.

Din același raport al consilierului economic reieșeau următoarele:

– casa din str. Pantelimon nr. 9 avea 3 camere cu sală, fiind ocupată de un singur chiriaș, chiria fiind de 18.000 de lei anual;

– casa din str. Pantelimon nr. 7 avea 9 camere cu sală, fiind ocupată de 8 chiriași, chiriile contractate fiind între 3.000 și 7.000 de lei anual;

– casa din str. Pantelimon nr. 5 avea 5 camere cu sală, fiind locuită de 4 chiriași, cărora li se fixase chirii între 5.000 și 20.000 de lei anual;

– casa din str. Codreanu nr. 29 era compusă din 10 camere cu sală, unde locuiau 3 chiriași care plăteau între 7.000 și 15.000 lei anual;

– casa din str. Codreanu nr. 27 dispunea de 6 camere cu două săli, fiind ocupată de un singur chiriaș, căruia i se stabilise o chirie anuală de 40.000 de lei³⁶.

Administrator al bunurilor din Galați ale schitului românesc de la Sfântul Munte Athos fusese desemnat încă din 1926 arhimandritul Vi-

---

35. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 7 r.

36. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 7 r-v. Într-un alt document se face mențiunea că imobilul din str. Codreanu nr. 27 era igrasios, avea dușumelele putrede, n-avea geamuri, nici broaște la uși. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 69.

sarion Nicolau³⁷, prin procura încredințată acestuia de către preotul Vasian Opreșan, „procuratorul general din România al averilor Mănăstirii (sic!) din Sf. Munte Athos și autentificat de Trib(unalul) Covurlui, sub nr. 523/1926”³⁸. Potrivit procurii respective, încheiate la 1 septembrie 1926, arhimandritul Visarion Nicolau era împuternicit să închirieze casele din Galați ale schitului „cu prețul ce va crede de cuviință și va face toate actele de administrație necesare pentru cel mai mare folos al Prodromului”³⁹. Conform aceluiași document, arhimandritul respectiv nu avea voie să încheie contracte de închiriere mai lungi de 3 ani și nu era mandatat să facă nicio înstrăinare din cele ale schitului. În schimb,

„putea face și semna orice acte în fața oricărei instanțe administrative judiciare sau financiare, având dreptul de a încasa orice sume de bani derivând din această administrație. La nevoie este împuternicit a face orice procese și a angaja avocați pentru realizarea și respectarea drepturilor mănăstirii”⁴⁰.

Reiese din această procură că arhim. Visarion Nicolau avea dreptul de decizie – exceptând înstrăinarea bunurilor – în administrarea acareturilor gălățene ale Schitului Prodromu.

Solicitat de eparhie să prezinte situația de fapt, părintele Visarion Nicolau raporta ierarhului Dunării de Jos, la 5 noiembrie 1929 că

---

37. Arhimandritul Visarion Nicolau a fost Mare Eclesiarh la Catedrala din Galați și a suplinit postul de preot de la Catedrală, în perioada cât arhim. Visarion Puiu se afla în misiune în Transnistria (1919-1921). După alegerea lui Visarion Puiu ca episcop la Argeș, arhim. Visarion Nicolau este numit, provizoriu, preot la Catedrala din Galați pe data de 1 iulie 1921. Peste doi ani (1 octombrie 1923) este numit tot provizoriu ca paroh la Catedrală, în locul pr. Petre Chiricuță. În anul 1930 a demisionat din postul de slujitor de la Catedrala gălățeană. A se vedea *Catedrala Dunării de Jos, 1917-2017*, Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Galați, 2018, p. 146 (capitol redactat de pr. E. DRĂGOI).

38. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond cit., f. 8-11. Preotului Opreșan, „econom al Schitului Bucium din Iași și procurator general în Țara Românească pe averile din țară ale Mănăstirii Prodromul din Sf. Munte Athos din Grecia” (f. 13 r) i se retrace mandatul de administrator al averilor respective, în toamna anului 1929 (f. 19).

39. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 13.

40. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 14.

„tot timpul chiriile s-au încasat foarte greu, deoarece cea mai mare parte din chiriași sunt oameni nevoiași și fără solvabilitate... iar locuințele sunt foarte vechi și dărăpănate și nu pot fi locuite de oameni cari să prezinte mai multă soliditate.”⁴¹.

În luna februarie 1930 la conducerea Schitului Prodromu revine ieromonahul Anichit Dimitriu (Dumitrescu)⁴²; acesta solicită episcopului Cosma Petrovici al Dunării de Jos, contrar hotărârii Consiliului Central Bisericesc⁴³, să i se predea „toate actele și sumele ce sunt în păstrarea acestei episcopii”⁴⁴. Dintr-un referat al consilierului economic al Episcopiei de la Galați (7 iulie 1930) reiese că „ieromonahul Anichit Dimitriu, în câteva rânduri a fost de a vizitat pe acești chiriași (din Galați, n. ns.), îndemnându-i să plătească chiria, contestându-ne nouă acest drept”⁴⁵.

Episcopul Cosma Petrovici, respectând hotărârile forurilor bisericești superioare, delegă pe psaltul Ștefănescu al Catedralei Episcopale, în septembrie 1930, să încaseze chiriile datorate schitului Prodromu, pentru care urma să primească suma de 10.000 de lei⁴⁶. Soluția de a însărcina pe psaltul Catedralei din Galați, Ioan V. Ștefănescu, să încaseze banii din chirii pentru schitul Prodromu, în opinia consilierului economic din cancelaria eparhiei era complet neperformantă deoarece dascălul respectiv „este lipsit de energia necesară supravegherii

41. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 22 v.

42. Potrivit arhim. I. BĂLAN, *Pelerinaj la Muntele Athos*, p. 69, ieromonahul Anichit a mai fost egumen al Schitului Prodromu, între 1915-1917 și 1922-1926.

43. În septembrie 1929 Consiliul Central Bisericesc a hotărât înlocuirea călugărilor Prodromului cu călugări din țară la administrarea averilor. A se vedea *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 14. Pentru Eparhia de la Galați însărcinarea de a gestiona averile schitului i-a revenit, prin delegația încredințată de chiriarhul locului, preotului Constantin Andrei, consilier economic. Vezi *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 14-17.

44. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 18.

45. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 76 v.

46. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 78.

chiriașilor, recrutați din ce are orașul mai nevoie și mai nenorocit⁴⁷. Nu este mai puțin adevărat că mulți din chiriași părăseau locuințele fără să anunțe eparhia și fără să-și achite chiria⁴⁸.

Recuperarea sumelor provenind din chirile pentru ocuparea locuințelor gălățene ale Schitului athonit Prodromu rămâne o problemă deschisă în prima jumătate a secolului al XX-lea. Într-un proces-verbal încheiat la 15 iulie 1931, referitor la situația încasărilor din chirii, se face, la final, următoarea precizare: „Imobilele sunt în stare rea, mici, greu locuibile și fără nicio rânduială, afară de imobilul din str. Codreanu nr. 27, care este mai locuibil, dar care totuși are nevoie de reparații...”⁴⁹. La această din urmă casă se făcuseră reparații chiar în primăvara anului 1931 de către chiriaș, în contul chiriei⁵⁰; imobilul fiind însă cuprins de igrasie, astfel de încercări de a-l face locuibil erau simple expediente.

Îndatorirea oficială a Episcopiei Dunării de Jos, implicată în strângerea banilor datorati din chirii, se dovedea o sarcină dificilă, fapt pentru care nu odată consilierul eparhial referent al sectorului economic solicita chiriarhului ca eparhia să-și decline această obligație. Un nou referat cu o astfel de propunere („să se găsească modalitatea de a renunța la această administrare, deoarece sunt foarte mari greutatea la încasarea chiriilor”)⁵¹ se înainta de către deținătorul funcției de consilier economic, preotul Constantin Andrei, la 3 august 1931⁵². Acest demers venea și datorită presiunilor pe care egumenul de la Prodromu, ieromonahul Anichit Dimitriu le exercita asupra eparhiei de la Galați, socotind că administrarea chestiunii chiriilor pentru imobilele schitu-

47. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 271. Referat din 30 mai 1933.

48. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2324/1929-1930, f. 367.

49. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19/1931-1935, f. 20.

50. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19/1931-1935, f. 14-15.

51. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19/1931-1935, f. 33v.

52. Peste doi ani consilierul Andrei făcea o propunere similară. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19/1931-1935, f. 271.

lui reprezintă o imixtiune în drepturile așezământului monahal de la Athos. Într-un raport al respectivului egumen, redactat în vara anului 1931, se arată că Episcopia Dunării de Jos refuză să-i pună la îndemână situația chiriilor de la casele din Galați ale Prodromului, până când semnatarul documentului nu aduce o adresă de la Ministerul de Culte. Supărat pe această atitudine, părintele Anichit cere Ministerului să ia măsuri ca pe viitor Episcopia din Galați „să nu-și mai aroge drepturi asupra averii Mănăstirii (sic!) Prodromul, care nu-i aparțin...”⁵³. În realitate, chiriarul Dunării de Jos nu se afla sub niciun chip în culpă în legătură cu dreptul eparhiei pe care o conducea de a administra bunurile din Galați ale schitului. Cităm din „Normele pentru administrarea averii Prodromului din Muntele Athos ce o are în România”, în vigoare din primăvara anului 1925:

„Prodromul proprietar stabilește pentru administrator o plată, pe care o va ridica lunar.

Administratorul trebu(i)e să vândă produsele mănăstirii și să deie în chirie casele etc. prin licitație publică, cu oferte închise care se deschid: pentru averea din... Galați înaintea Consiliului Eparhial de acolo...

Vinderea de efecte, imobile etc. se poate face numai pe baza hotărârii soborului cu aprobarea consiliilor și a Ministerului de Culte.

Administratorul face și prezintă soborului buget an de an pentru anul viitor. Se aprobă de Ministerul Cultelor și de Eforia Centrală bisericească.

Socotelile se încheie an de an și se prezintă spre revizie și aprobare Ministerului de Culte și Eforiei Centrale. Apoi se trimite proprietarului spre darea descărcării...”⁵⁴. Potrivit celui d-al optulea punct din normele amintite, „Consiliul Eparhial poate controla situația și buna administrație (administrare, n. ns.) a averii din eparhie, conform îndatoririlor regulamentare”⁵⁵.

O verificare în teren, efectuată de către delegații Ministerului Instrucțiunii, Cultelor și Artelor și Consiliului Central Bisericesc, în

53. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 36 r-v.

54. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 2324 /1929-1930, f. 3.

55. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 2324 /1929-1930, f. 3.

data de 15 iulie 1931, ne încredințează că metocurile Schitului Prodromu de la Galați se aflau în colaps.

„Situat în centrul orașului – consemnează cei doi delegați, într-un referat comun întocmit la 30 septembrie 1931 – (imobilele) dăunează foarte mult esteticii urbanistice a locului, cât și mai ales atmosferei de respect și pioșie cu care trebuie să fie însoțită orice idee, orice gând, care merge către Așezământul Sfânt în posesia căruia se află astăzi aceste imobile. Cât privește imobilul menționat din str. Codreanu nr. 27, este mai locuibil; are însă absolută nevoie de anumite reparațiuni...”⁵⁶.

Pe str. Codreanu, la nr. 29 se aflau două corpuri de case cu câte două etaje⁵⁷, insalubre, în stare cât se poate de rea și greu locuibile⁵⁸; casa de la nr. 27 avea trei camere⁵⁹. Acest din urmă imobil este închiriat, în noiembrie 1932, unui domn numit Hortens și sublocotenentului Dimitrie Tocariu din Marina Regală Română, pe trei ani, cu o chirie totală de 18.000 de lei anual. Prin contractul de închiriere, între altele, locatarii respectivi aveau obligația să facă mai multe reparații, precum: „Zugrăvirea tuturor camerelor, inclusiv bucătăriile, reparația și vopsirea dușumelelor... a acoperișului” și să instaleze lumina electrică în toată casa⁶⁰.

În ciuda stării extrem de precare a imobilelor schitului românesc de la Muntele Athos, acestea erau locuite de persoane nevoiașe care nu aveau alternative. Ne aflăm în perioada crizei financiare interbelice și a curbelor de sacrificiu! Condițiile de trai mai mult decât modeste ale unor persoane le determinau să accepte astfel de locuințe sub limita decenței vieții. Aflăm în anul 1931 că un oarecare A. Amondays (Amundai) locuia în casa din str. Pantelimon nr. 9 încă din 1895⁶¹.

---

56. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 138-139.

57. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 279.

58. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 138-139.

59. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 279.

60. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 198.

61. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare generale, dosar nr. 19 /1931-1935, f. 89.

Sărăcia chiriașilor care locuiau în casele Schitului Prodromu era evidentă, așa cum am arătat mai înainte. Oferim acum și o altă mărturie în acest sens, mult mai grăitoare. Astfel, din însărcinarea chiriarhului locului, un funcționar din Cancelaria Eparhială a Episcopiei Dunării de Jos vizitează, în februarie 1936, pe toți chiriașii Prodromului. Cu excepția câtorva, cei mai mulți dintre ei trăiau la limita extremă a sărăciei. Iată două exemple: „Ignat Ciontea, sărăcie cu lustru: un pat gata să cadă, o masă, un scaun, o sobă de gătit și o căldare“; acesta era tot mobilierul chiriașului!⁶². Când funcționarul eparhial a ajuns la chiriașul Avram Amundai, care era șomer, scrie: „În loc să-mi dea ceva (în contul chiriei, n. ns.) a trebuit să-i dau eu pentru o pâine, căci plângea de foame“⁶³. Se înțelege că în astfel de condiții era imposibil să se colecteze integral sumele datorate de chiriași.

Prin *Legea pentru administrarea averilor așezămintelor călugărești din străinătate, care se regăsesc pe teritoriul statului român* (17 martie 1938, publicată în Monitorul oficial nr. 63/1938), administrarea bunurilor din țară ale Schitului românesc Prodromu trece la Patriarhia Română⁶⁴. Drept urmare, Consiliul Central Bisericesc solicită Episcopiei Dunării de Jos să trimită sumele restante pe anii 1930-1938, datorate din chirii, care totalizau 368.166 lei. Eparhia se angajează să vireze lunar câte 50.000 de lei⁶⁵.

Procentajul de încasare a chiriilor rămâne în continuare scăzut, Cancelaria Eparhială confruntându-se cu dese situații în care chiriașii părăseau locuințele fără să anunțe și, evident, fără să plătească chiriile; de asemenea, întâmpina probleme și din partea Administrației Financiare, care nu ținea cont de starea precară a imobilelor, impunându-le la plata fiscală în rând cu cele bine conservate și întreținute.

62. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 62 v.

63. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 63.

64. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 295.

65. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 359-360.

Cu timpul, casele au continuat să se degradeze. Dintr-o scrisoare adresată Primăriei de către consilierul economic, preotul Constantin Andrei (aprilie 1939), rezultă că „imobilele sunt într-o stare mai mult decât proastă”, Primăria municipiului Galați somând eparhia să le dărâme⁶⁶. La finele aceluiași an se arăta într-un raport că numai casele din str. Pantelimon nr. 9 și Codreanu nr. 27 „datorită faptului că au avut chiriași mai buni se mai pot menține”; celelalte se află în stare de ruină⁶⁷.

Episcopia trebuia să facă ceva pentru a pune cât de cât rânduială în privința chiriașilor. Într-o publicație de licitație pentru închirierea locuințelor Prodromului (1 octombrie 1940) se prevăd condițiile de închiriere. Contractul trebuia încheiat pe 3 ani, cu plata chiriei în două rate anuale. Mai multe clauze erau gândite pentru a limita tendințele de sustragere a chiriașilor de la plata chiriilor⁶⁸.

Casele schitului athonit din Galați, și așa în stare de ruină, primesc o grea lovitură în urma seismului teluric din 10 noiembrie 1940, suferind „serioase stricăciuni”⁶⁹. Cutremurul a produs o criză a locuințelor în orașul de la Dunăre.

Pe fondul sărăciei locatarilor gălățeni din imobilele Schitului românesc de la Muntele Athos, și al pagubelor materiale produse de cutremurul de pământ în prag de iarnă, gestul umanitar al unui profesor de la Seminarul Sf. Apostol Andrei din Galați impresionează până la lacrimi. Ne referim la Spiru Luis Gheorghiu (1908-1947), profesor de limba franceză, cu o convingere și o trăire evanghelică exemplare⁷⁰.

---

66. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 338.

67. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 429.

68. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 475; *Vestitorul*, anul XV, nr. 10, Galați, octombrie 1940, pp. 136-138.

69. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427/1936-1941, f. 520.

70. Câteva date și referiri la acest profesor, intrat mai târziu în monahism, cu numele Serafim, la pr. Eugen DRĂGOI, „Un martir la Dunărea de Jos. Ieromonahul Serafim Gheorghiu”, în vol. *Teologie și educație la Dunărea de Jos*, fascicula IV, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 2005, pp. 428-433.

Acesta a închiriat, în vara anului 1938⁷¹, una din locuințele Schitului Prodromu, pe str. Pantelimon nr. 5, plătind regulat chiria din salariul său, dar nu pentru sine, ci pentru o familie săracă din Galați. În anul 1939, profesorul Spiru Gheorghiu se număra printre puținii chiriași care avea achitată la zi chiria, după cum se menționa într-un document al Cancelariei Episcopiei Dunării de Jos⁷².

Reproducem, în continuare, o scrisoare olografă a profesorului de la Seminarul gălățean, adresată în ianuarie 1941 episcopului Cosma Petrovici al Dunării de Jos:

„Prea Sfințite Stăpâne,

Subsemnatul Spiru Luis, profesor la Seminarul Sf. Andrei, cu respect vă aduc la cunoștință următoarele:

Locuința de pe str. Pantelimon no. 5, pe care am închiriat-o de la Sf. Episcopie pentru a adăposti o familie nevoiașă, a ajuns acum, mai ales în urma cutremurului, într-o stare ce o face aproape de nelocuit. Cele mai multe ferestre sunt sparte, acoperișul e într-o stare atât de rea, încât plouă în casă; podeaua e și ea grav stricată.

De aceea, cu respect vă rog să binevoiți a dispune să fiu scutit de a achita suma de lei 500, restanță ce o datorez la 26 octombrie pentru ca să pot face câteva reparații de neapărată trebuință.

Dinainte mulțumindu-vă, sunt și rămân al Prea Sfinției Voastre supusul fiu duhovnicesc⁷³.

Ierarhul de la Galați aprobă fără rezerve o astfel de cerere îndreptățită.

Dintr-o altă scrisoare a lui Spiru Luis, din 12 mai 1941, aflăm că familia pentru care profesorul plătea chirie lunar de aproape doi ani era alcătuită din doi adulți (un bărbat numit Ișcov și o femeie cu numele de familie Cernov) și 7 copii. Semnatarul precizează că el n-a locuit nicio dată în acea casă⁷⁴.

---

71. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427 /1936-1941, f. 567.

72. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427 /1936-1941, f. 381.

73. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427 /1936-1941, f. 538.

74. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427 /1936-1941, f. 567.

Aceste mărturii documentare întregesc portretul duhovnicesc al lui Serafim (Spiru Luis Gheorghiu), figură de ascet și profesor eminent, pentru care vrednicul de pomenire Mitropolit Antonie Plămădeală al Ardealului, care i-a fost elev la Seminarul Teologic din Chișinău, avea o deosebită admirație.

Revenind la imobilele prodromite de la Galați, dintr-o adresă a episcopului Cosma Petrovici către Patriarhul Nicodim Munteanu al Bisericii Ortodoxe Române, expediată la București în iunie 1941, aflăm că locuințele din str. Pantelimon nr. 5 și 7 și str. Codreanu nr. 29 „sunt simple bărăci, construite din paiantă și acoperite, în majoritate cu carton gudronat“. În aceeași scrisoare oficială ierarhul de la Dunărea de Jos menționa că imobilele respective „sunt puse în planul de dărâmare al municipiului Galați“⁷⁵.

Sărăcia și nesiguranța din perioada celui de-al Doilea Război Mondial suprapuse peste distrugerile provocate de cutremurul de pământ din noiembrie 1940 nu erau singurele cauze ale ritmului lent în care se colectau chiriile caselor Schitului Prodromu de la Galați. O adresă expediată la 14 februarie 1942 de către episcopul Cosma Petrovici patriarhului Nicodim al Bisericii Ortodoxe Române menționează faptul că restanțele chiriilor nu se datorează doar sărăciei în care cei mai mulți se află, ci și pentru că unii dintre chiriași „au fost concentrați de 2 și 3 ani“⁷⁶. Cu toată această situație, printr-o mobilizare și stăruință mai mare a administrației de la Centrul Eparhial din Galați, în primăvara anului 1942 lucrurile se mai îmbunătățesc și chiriile sunt colectate în proporție mult mai mare decât până atunci.

Tot acum Patriarhul Nicodim Munteanu a solicitat Episcopiei Dunării de Jos ca după ce vor expira polițele de asigurare ale imobilelor Schitului Prodromu – asigurare făcută la societatea „Asigurarea Românească“ – să se facă alte asigurări la Eforia Bisericii Ortodoxe Române, conform Decretului Regal nr. 1591/1928⁷⁷.

---

75. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2427 /1936-1941, f. 575. O schiță a caselor Prodromului din Galați la f. 586 din același dosar.

76. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2485 /1941-1949, f. 23.

77. Adresă a Patriarhiei Române din aprilie 1942.

O schimbare de situație se petrece la finele anului 1943. Astfel, Patriarhul Nicodim comunica Episcopiei Dunării de Jos⁷⁸ că s-a hotărât ca administrația imobilelor schitului „să fie predată Schitului Prodrum, cu inventar în regulă, prin administratorii Schitului Darvari din București“.

Nu știm cum s-a materializat această hotărâre; cert este că Episcopia Dunării de Jos se îngrijea în continuare de încasarea chiriilor pentru imobilele Prodrumului. Aflăm acest lucru din două mărturii inedite din anii 1943 și 1944 legate de persoana ieromonahului Serafim (Spiru) Luis, despre care am amintit mai înainte.

Astfel, Episcopia Dunării de Jos confirma, la 24 februarie 1944, ieromonahului Serafim Luis Gheorghiu, aflat la Sfânta Mănăstire de la Balșoi Fontan din Odessa⁷⁹, că s-a primit suma de 1.400 lei, reprezentând contravaloarea chiriei pentru locuința din str. Pantelimon nr. 5, unde locuia o familie nevoiașă cu mulți copii⁸⁰.

La 16 septembrie 1943 ieromonahul Serafim Gheorghiu se afla în Chișinău. De aici a trimis o carte poștală Episcopiei Dunării de Jos, în care scria:

„Prin prezenta cerând (i)ertare pentru întârzierea plății chiriei la imobilul «Prodrumului», întârziere venită de la faptul că mă aflu acum ca misionar la Odessa, vă fac cunoscut că veți primi lunar suma de lei 350 de la Seminarul Teologic din Chișinău. Cu respect, ierom. Serafim Gheorghiu“⁸¹.

Episcopia Dunării de Jos a continuat să încaseze chiriile de la locatarii caselor Prodrumului și să le trimită împuternicitului desemnat de conducerea schitului românesc până în anul 1962. Aflăm acest lucru dintr-o scrisoare pe care arhimandritul Simeon Ciomandra, îm-

78. Prin adresa nr. 5761 din 23 decembrie 1943. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2485/1941-1949, f. 121.

79. Este vorba de Mănăstirea moldovenească de călugări Adormirea Maicii Domnului din cartierul Balșoi Fontan din Odesa (Ucraina), unde actualmente se află sediul Arhiepiscopiei din Odesa. <http://pelerinaje-duhovnicesti.ro/print.php?plugin:forum.287>.

80. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2485/1941-1949, f. 126.

81. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2485/1941-1949, f. 138.

puternicit al Prodromului, o trimitea din Mănăstirea Cernica de lângă București, episcopului Chesarie Păunescu al Dunării de Jos la 8 mai 1967, în care scria, între altele:

„Respectuos vă rog să binevoiți a dispune să mi se trimită excedențul chiriilor caselor din Galați ale Mănăstirii «Prodromul» din Sf. Munte, care sunt administrate de Sf. Episcopie. Din anul 1962 când am fost în Galați, de atunci n-am mai primit nimic.

Anul trecut am trimis două scrisori, tot cu cererea aceasta, dar probabil, Cancelaria nu vi le-a prezentat.

Ca să scutesc cheltuielile de drum, trimit aceasta personal la Galați, folosindu-mă de prietenul nostru Gheorghe Șerbu, gălățean, care vine acolo cu rugămintea să prezinte P.S. Voastre această adresă⁸².

Potrivit extrasului de cont de la 30 aprilie 1967, din suma de 6.622,71 de lei cât reprezenta creditul, se plătiseră 1435,60 lei pentru impozit și asigurarea imobilelor, soldul fiind în sumă de 5.187, 11 lei⁸³.

Pentru a nu greși în legătură cu plata sumei datorate, Episcopia Dunării de Jos se adresează Departamentului Cultelor din București, la 29 mai 1967, cu următoarea scrisoare oficială:

„Mănăstirea «Prodrom» din Sf. Munte Athos posedă în orașul Galați niște imobile care, potrivit unei împuterniciri date de reprezentantul său în țara noastră, s-au administrat de Centrul nostru eparhial, în sensul că s-au încasat chiriile respective și s-au plătit impozitele aferente față de stat și comună.

În urma acestor operațiuni, Mănăstirea figurează în evidențele noastre cu un sold de 5.187 lei, pe care reprezentantul său, p.c. arhim. Simion Ciomandra, cu domiciliul la Mănăstirea Cernica, îi revendică pentru trebuințele sale.

Întrucât suma nu este solicitată pentru executări de lucrări, iar pe de altă parte, conducerea acestei mănăstiri nu este în țara noastră, vă rugăm să binevoiți a ne comunica dacă se aprobă ridicarea în numerar a sumei de lei 5.187, din contul nostru de la B.N.R.S.R. Galați, sumă ce se cuvine Mănăstirii Prodrom din Muntele Athos, spre a fi expediată prin

---

82. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 262 r.

83. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 263.

mandat poștal p.c. arhim. Simion Ciomandra, cu domiciliul la Mănăstirea Cernica⁸⁴.

La această solicitare, Departamentul Cultelor va răspunde Eparhiei de la Galați astfel:

„Bunurile din țară ale Schitului «Prodromul» revenind de drept Bisericii Ortodoxe Române, soldul de 5.187 lei nu se mai trimite arhimandritului Ciomandra.

Administrarea veniturilor bunurilor din Galați – foste proprietate a sus-numitului schit – se va face ca și până în prezent de către Episcopia Dunării de Jos⁸⁵.

În conformitate cu rezoluția chiriarhului Dunării de Jos, adresa sus-amintită a Departamentului Cultelor i se trimite, în copie, arhimandritului Simion Ciomandra, la Mănăstirea Cernica⁸⁶.

Din documentele anului următor aflăm că în imobilele care au aparținut Schitului Prodromu, administrate de Episcopia Dunării de Jos, locuiau mai mulți chiriași. Astfel, în casele din str. Pieței (fosta stradă Sf. Pantelimon) nr. 9, 11 și 13 locuiau 11 chiriași, pentru care Eparhia înainta Secției Financiare a orașului Galați buletinele pentru plata impozitelor, cu precizarea că respectivele documente au fost completate „după măsurătorile făcute, iar chiria s-a calculat în conf(ormitate) cu instrucțiunile în vigoare⁸⁷. O adresă similară era înaintată la aceeași dată și cu același număr și pentru imobilele din str. Primăverii nr. 31 și 39 (fosta str. Codreanu), „ocupate de un număr de nouă chiriași⁸⁸”.

---

84. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 264. Adresa Episcopiei Dunării de Jos nr. 2871 din 29 mai 1967.

85. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 265. Adresa Departamentului Cultelor nr. 12605 din 6 iulie 1967.

86. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 266. Adresa Episcopiei Dunării de Jos nr. 3897 din 10 iulie 1967.

87. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 279. Adresa Episcopiei Dunării de Jos nr. 1170 din 6 martie 1968.

88. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827 /1965-1970, f. 280.

**ANEXE
DOCUMENTE**

1

1866, iunie 20. Scrisoare a egumenului chinoviei române din Sfântul Munte Athos prin care cere învoirea chiriarhului Dunării de Jos de a construi o casă în Galați, pe pământul schitului, cumpărat mai înainte.

Cu smerite metanii închinându-ne, sărutăm Preasfințita blagoslovi-toare, al nostru Preamilostive Stăpân,

Rugăm pre Milostivul D(u)mn(e)zeu ca plecată scrisoare(a) noas-tră să vă întâmpine întru toată fericirea sufletești (sic!) și trupești, după plăcerea Sfântului D(u)mn(e)zeu și după (a) Preasf(inției) V(oastre) mulțămire ca să ne bucurăm și noi și să mulțumim lui D(u)mn(e)zeu.

Vroind a ști și pentru noi (cei) plecaț(i) să facem cunoscut cum că Bu-nul D(u)mn(e)zeu, pentru rugăciunile Preasf(i)n(ției) V(oastre) ne ține în viață și sănătoși și ne-(a)u ajutat a ajungi și bucuria sfințirii, pentru care nu sântem vrednici să mulțumim lui D(u)mn(e)zeu și Preasf(i)n(ției) V(oastre) că ne-(a)ți îmbrățoșat cu dragoste patriotică, înlesnindu-ne ne-voile la strângire de ajuto(a)ri, de acum săvârșitu-s-au și noi ne vom mai liniști; numai o nevoe încă mai avem, pentru facire(a) unei căsuțe în Galați, pe locul cumpărat de cătră ace(a)stă chinovie, pentru care, cu smerite me-tanii vă rugăm ca să uneltiți obicinuita Preasf(i)n(ției) V(oastre) bunăta-te, dând voe și formală⁸⁹ binecuvântare spre facire(a) aceștii casă, în care casă de-a purure(a) va sta un părinte, sau poate și doi, spre căutarea tre-bilor ci le avem în țară mai de neapărată nevoie, pentru ca să nu mai dăm îngreueri altora //, ci când va urma vreo neapărată nevoie ca să ne ducem în țară, în căsuța noastră să stăm.

Și această formală binecuvântare vă rugăm ca să să facă așa precum înțălepciune(a) Preasf(i)n(ției) V(oastre) vă va arăta că este mai bine și sigură nimerită și temelnică (sic!) spre a sluji la apărare(a) căsuții în veci.

Și bine nădăjduiți rămânând, ne înșămnăm ai Preasf(i)n(ției) V(oastre), smeriți pre(a)plecați și întru tot supuși, Nifon ieroschimonah, stareț.

1866, iunie 20⁹⁰.

---

89. Aici cu sensul de oficială.

90. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 628 /1866, f. 1 r-v.

2

1866, august 14. Adresa Episcopiei Dunării de Jos nr. 755 către egumenul Chinoviei române din Sfântul Munte Athos prin care se dă binecuvântarea pentru „a face încăperi“ pe pământul chinoviei în Galați, cu respectarea „regulilor ce sunt prescrise pentru zidirea de acarete“.

În urmarea cererii ce sus s-au făcut de către Cuvioșia sea, ieroschimonahul Nifon, starițul Chinoviei române, numită Prodromul, din Sf(ântul) Munte Athos, de a da învoirea și binecuvântarea noastră pentru zidirea unei case în Galați, unde să petreacă părinții din acea chinovie, în timpul când vor veni și sta în țară pentru căutarea intereselor acei chinovii, noi având în vedere ca interesele acelei chinovii...⁹¹ adeseori venirea în țară a unora dintre părinții de acolo;

Considerând că orașul Galați este // întâiul pământ de debarcare la întoarcerea lor în țară;

Considerând că este mult mai convenabil a avea o locuință a lor proprie, decât să locuiască pe la particulari și, în fine, având în privire că pentru acest scop au și cumpărat un loc în orașul Galați, noi învoim și dăm binecuvântare pentru a face încăperi pe acel loc, spre adăpostirea părinților ce vor veni și petrece câtva timp în țeară, spre căutarea intereselor acelu chinoviu, cu condițiunea însă că părinții ce vor // fi rânduiți a sta spre paza acelor încăperi să fie cu bună purtare și așezați cu a noastră știre și învoire.

Datu-s-au, deci, acesta în Sf(ânta) Episcopie a Dunărei de Jos din Ismail, la anul mântuirii 1866, luna avgust, 14 zile.

(PS) Cât privește însă schemele pentru zidirea acelor încăperi se va conforma regulilor ce sunt prescrise pentru zidirea de acarete⁹².

3

1867, aprilie 26. Scrisoare a egumenului Nifon al Schitului românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos către episcopul Melchisedec Ștefănescu al Dunării de Jos, prin care arată neajunsurile cu care se confruntă pelerinii veniți la Athos din Basarabia și se recomandă mo-

---

91. Text indescifrabil.

92. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 628 /1866, f. 2 r-v, 3 r.

nahul Hristofor Ioan pentru a se alătura monahului Iftimie în casa-metoc din Galați.

H(ri)s(tos)au învieat!

Cu smerite metanii, închinându-ne, sărutăm Preaosfințita blagoslovitoare, al nostru Pre(a)milostiv stăpân,

Sfintele sărbători rugăm pe Milostivul Dumnezeu ca să vă fie de bine întru mulți și fericiți ani. Și după a Preaosf(in)ții V(oastre) dorință ca să ne bucurăm și noi și să mulțumim lui Dumnezeu.

Voind a ști și pentru noi, cu smerenie vă facim cunoscut cum că Bunul D(u)mnezeu, pentru rugăciunile Pre(a)osf(in)ției V(oastre), ne ține în viață și sănătoși, petrecând așa precum ne rânduiești Milostivul D(u)mn(e)zeu.

În iarna aceasta au venit mulți închinători de acolo, din Basarabia și pentru că noi n-am avut om acolo, ei s-au dus la alte mănăstiri; mai pre urmă au trecut și pre la noi, însă foarte struncinați (sic!) și scârbiți și ca cum bînuindu-ne și zicând de ce nu avem și noi un părinte acolo în Basarabia, măcar călăuză(ă) pentru ca să-i ducă cu bună rânduială în Sfântul Munte și la schitul nostru. La care tănguire, le-am găsit și noi dreptate. Fiindcă bieții închinători fac atâta ostineală și cheltuială și trag atâte ispite și străinătate și alții sânt săraci. Și în loc ca să să folosască și să să mai ușurezi di păcate, ei să întorc bănuind⁹³ și fără de nici un folos.

Pentru aceasta nu este cu dreptul ca patrioți(i) noștri să tragă la alte mănăstiri, ci să tragă aice, la nația lor, unde să pot folosi cu înțălesul vorbii, din cari pricină să slăvește D(u)mn(e)zău, să folosești norodul și să cinstești patria. //

Și din această pricină iarăș(i) luoăm îndrăzneală a vă supăra, rugându-vă dacă și Preosf(in)ția V(oastră) îți găsi de cuviință acest lucru, adică precum ați avut bunătate a învoi facire(a) căsuții cei din Galați, tot cu aceeași patrioticească și părintească dragoste să învoiți și umblarea unui părinte de ai noștri în Basarabia, ca pre închinătorii cari voiesc a veni în Sf(ân)tul Munte să-i aducă la schitul nostru.

Asămine și monahului Iftimie celui din Galați îi mai trimetim un părinte ca să-i fie de ajutori, că precum ne scrie, tare îi este greu săngur; nu poate să să ducă nicăire, ba încă am auzit că l-au și prădat.

---

93. Aici cu sensul că se întorc cu îndoială față de cele văzute la unele mănăstiri și de felul cum sunt tratați în obștile monahale ale altor neamuri.

Pentru aici(a)sta mai trimetim și pe aducătorul aceștii (scrisori). Totodată, rugându-vă ca să-i cunoașteți pre amândoi, adică denpreună cu monahul Iftimie și pre monahul Hristofor și să le întăriți și Preosf(inția) V(oastră) mărturia (pe) care le-o dăm din parte(a) schitului.

Ei nu sânt atâta de vrednici, însă sânt credincioși și călugăroși, pentru că noi mai mult ne păzim ca să nu dăm sminteală lumii, decât să folosim casa, că precum videm de la stăpânire(a) țării noastre nu esti nădejdi ca să ne mai înmulțască venitul. Și cu cât avem până acum nu să po(a)te ține schitul în bună stare. Pentru că deosăbit de toate cheltuielile părinților, dar avem și foarte multe întâmpinări de toate națiile de oameni.

Noi, deși cu nevrednicie, dar vă avem întru pomenire întocmai cu Roznovanu⁹⁴ și cu mitropolitul Sofronie⁹⁵, ctitori(i) cei mari, fiindcă mitocașul din Galați acum în zilele Preasf(inției) V(oastre) și cu a Preasf(inției) V(oastre) binecuvântare s-au înființat și nădăjduim că în viața Preasf(inției) V(oastre) totdeauna va fi ocrotit și apărât. Iar mulțămire cuvenită pentru asămine lucru numai Unue D(u)mn(e)zeu Celui Atotputernic Îi este cu putință și în lume(a) aceasta a vă dărui cele de folos și în cealaltă după cum doriți.

Și cu aceste ne însămnăm ai Preasf(inției) V(oastre) smeriți, plecați și întru tot supuși,

Nifon ieroshimonah, stariț, dimpreună cu tot soborul⁹⁶.

4

1867, mai 31. Adresa nr. 281 a Episcopiei Dunării de Jos către protoiereul de Covurlui, prin care se comunică aprobarea chiriarhală de așezare la metocul din Galați al „Schitului român din Muntele Athonu“ a monahului Hristofor Ioan, „pe lângă monahul Eftimie, mai înainte învoit“.

După cererea ce ni-au făcut cuvioșia sea, starețul schitului român din Muntele Athonu, noi am învoit monahului Hristofor Ioan, din acel

94. Este vorba de boierul moldovean Nicolae Rosetti Roznovanu (1794-1858), numit mare vistiernic al Moldovei, în 1820, care a sprijinit comunitatea monahală românească de la Muntele Athos.

95. Sofronie Miclescu (1790-1861), mitropolit al Moldovei (1851-1860).

96. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos*, Fond Dosare Generale, dosar nr. 698/1867, f. 2 r-v.

schit, de a pitrece la metocul schitului din Galați, pe lângă monahul Eftimie, mai dinainte învoit de noi a petrece la acel metoc.

Drept care vi se comunică aceasta, punându-li-se în vedere a observa ca ii (ei, n. ns.), să se poarte cu cuviința cerută de tagma monahală⁹⁷.

---

⁹⁷. *Arhiva Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Fond Dosare Generale, dosar nr. 2827/1965-1970, f. 1.*